అర్థాంగుల ఆర్థిక సూత్రాలు!

ఉపోద్ఘాతం

1. బాగుపడాలంటే బాంగారం కొనాలి!

2. పుట్టింటి వారిచ్చిన సొమ్ము తరగదు.

3. చవకగా కొనాలి.

4. బేరమాడి గాని కొనరాదు.

5. చేతిలో డబ్బు కొద్దిగా ఉండాలి. చిల్లరగా ఉండరాదు.

6. అంతిమ విజయం అర్థాంగులదే!

ఉపోద్ఘాతం

నాకెన్నాళ్ళనుంచో మా ఆవిడ అద్వితీయమైన మనిషన్న అభిప్రాయం ఉంది. దానికి కారణం ఆర్థిక విషయంలో మా ఆవిడ కొన్ని సూత్రాల్ని అనుసరించి ప్రవర్తిస్తుంది. ఆ విధంగా మరెవరి భార్యలు ప్రవర్తించరని అనుకొన్నాను. మా ఆవిడ ప్రవర్తనను పన్నెండేళ్ళపాటు గమనించి ఆరు సూత్రాలు రూపొందించాను. అవి బెంగుళూరులోని రాజాజీ నగరపు తెలుగు సమితి సభ్యుల ముందు, ఎన్.ఏ.ఎల్. తెలుగు సాంస్కృతిక సమితి సభ్యుల ముందు ఉంచాను. అందులో భార్యలు కలవారు కొందరు "యురేకా! మా, మా, ఆవిడలు అనుసరిస్తూ వచ్చిన, మాకు అర్థం కాకుండాపోతూ వచ్చిన, ఆర్థిక సూత్రాలు ఇవే! ఇక ముందు మా, మా భార్యల్ని అపార్థం చేసుకోమని, ఈ అంతర్జాతీయ మహిళా సంవత్సరానికి ఉడతా భక్తిగా, ప్రమాణం చేస్తున్నాం" అన్నారు ముందుకు వచ్చి. మా ఆవిడ ఆర్థిక విషయాలలో అద్వితీయురాలు కాదన్న విషయం నాకు ఆశాభంగం కలిగించింది.

కాని ఇంతలో ఓ చిన్న ఆశాకిరణం కనిపించింది. నేనీ సూత్రాల్ని తొందరగా బహుళ ప్రాచుర్యం కలిగిన ఏ ప్రతికల్లోనైనా ప్రచురిస్తే (ఈ ఎలకల పరుగుల పందాల రోజుల్లో ఏ పార్కిన్‌సన్నో నా కంటే ముందు ప్రచురించకుండా) న్యూటన్ సూత్రాలకి కారణభూతమైన ఆపిల్ పండుకి చిరస్థాయిగా కలిగిన గౌరవం అయినా మా ఆవిడకు కలుగుతుందని తోచింది.

★ ★ ★

గమనిక : ధరవరలు 1975కి చెందినవి. అప్పుడూ ధరలు ఆకాశన్నంటుతూ ఉండేవి కాని అప్పుడు ఆకాశం, జీతాలు కొద్దిగ దిగువన ఉండేవి. పోతే సూత్రాలు ఇప్పుడూ వర్తిస్తాయి.

- రచయిత, 1994.

మొదటి సూత్రం :

బాగుపడాలంటే బంగారం కొనాలి!

బంగారం గురించి మాట్లాడే ముందర మీకు అర్థం కావాల్సిన పదజాలం చాలా వుంటుంది. తులం, కాసు, చిన్నం, ధర్మకాటా, తిరుగు, టంకం వగైరాలు, మీరు బాగా తికమకపడి "కాసు కెన్ని గ్రాములు?" అని అడుగుతారు. "తులానికి ఒకటిన్నర కాసులు" అంటుంది మీ ఆవిడ. మీ కర్థం కాకపోతే ఎవరిది తప్పు? చిన్నప్పుడు మీకు లెక్కల్నేర్పిన మేష్టారిది!

ఉదాహరణకి 1970 సంవత్సరంలో క్రితం జరిగిన విషయం మీకు గుర్తుకు తెస్తే ఈ మొదటి సూత్రం మీ కర్థమౌతుంది. అప్పుడు మీ ఆవిడ దగ్గర ఆడపాదడపా పుట్టింటివారిచ్చిన డబ్బు నాలుగు వందల యాభై వుంది. ఆ రోజుల్లో కాసు నూట యాభై రూపాయలు, మీరు "ఆ డబ్బు ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్‌లో పడేస్తాను" అంటారు. దానికి మీ ఆవిడ "ఈ రోజుల్లో డబ్బుకి విలువేం వుంది, మూడు కాసులు పెట్టి ఓ జత గాజులు చేయించుకుంటాను. పెద్దపిల్ల పెళ్ళి కెదిగేసరికి ఇంట్లో కొంత బంగారం వుండటం మంచిది" అంటుంది. ఇద్దరూ బంగారం కొట్టుకు వెళ్తారు. అక్కడ మీ ఆవిడ కటింగ్ గాజులు చెయ్యమని వాళ్ళకి పురమాయిస్తుంది. తయారైన గాజులు మూడు కాసులుండాలంటే తరుగు ఓ యాభై రూపాయలు, మజూరీ ఓ యాభై రూపాయలు కావాలంటాడా పెద్దమనిషి.

"చిట్టీ! ఆ నూరు ఎక్కడివి?" అని మీరడగరు. పిల్లలకి గుడ్డలు మీ అత్తవారిస్తే కుట్టు కూలి ఎవరిస్తున్నారు? మీరే! మీరున్నదే అందుకు. ఆ విషయం పెళ్ళయిన రెండు మూడేళ్ళలోనే మీ కర్థమయివుంటుంది.

ఆ కొట్టు చుట్టూ తిరగటానికి ఓ యిరవై రూపాయలదాకా తిరుగుడు ఖర్చు పెట్టాక అన్ని ఖర్చులూ వెరసి 570 రూపాయలకి ఆ జత గాజులు మీ యింటికి చేర్తాయి.

మీ ఆవిడ ఆ గాజుల్ని మీ పక్కింటి వనజగారికి చూపిస్తుంది. ఆవిడ "మీవారు చేయించారా?" అని అడగడం మీకు వినిపిస్తుంది, "అంత భాగ్యం కూడాను! నా వంటి మీద వున్న బంగారమంతా మా పుట్టింటివారు పెట్టిందే" అని ఆవిడ నిట్టూరుస్తుంది.

కాలగర్భంలో మూడు సంవత్సరాలు గడిచిపోతాయి. మీ పక్కింటి వనజగారు మిరియాల గాజులు చేయించుకొని మెరిసిపోతూ వుంటుంది. ఆ మాట మీరనరు. అంటే బతకరు. మీ ఆవిడ అంటుంది. తరువాత తను కూడా అల్లా మెరిసిపోవాలన్న కోర్కె వెలిబుచ్చి, ఆ పైన

పాత గాజులు చెరిపించి మిరియాల గాజులు చేయించుకొంటుంది.

ఈసారి తరుగు, మజూరి కలిసి నూట యాభై రూపాయలవుతుంది. తిరుగుడు ఖర్చు మరో పాతికా. ఇవన్నీ కలిసి మొత్తం 745 రూపాయలవుతుంది.

మరో మూడు సంవత్సరాలు గిర్రున తిరుగుతాయి. బంగారం ఖర్చు పెరిగి కాసు మూడు వందలవుతుంది. "నే చెప్పలేదూ! ఈ మూడు కాసుల గాజులు ఇప్పుడు తొమ్మిది వందలు చేస్తాయి" అంటుంది ఆవిడ, కాని నిజానికి ఆ గాజులు తిరిగి తూస్తే మూడు కాసు లుండవు. అవి అమ్మితే 800 రూపాయల కంటే రావు. ఆ మాట మీరంటే "450 రూపాయల పెట్టిన బంగారం 800 చేస్తోందంటే ఏమిటి? బంగారం మీద పెట్టిన ఖర్చుకి ఢోకా లేదని అర్థం కావడం లేదూ" అని ఆవిడ అంటుంది.

మీరు ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్‌లో ఆరేళ్ళ క్రితం 570 రూపాయలు, మూడేళ్ళ క్రితం 175 రూ. వేసి ఉంటే మొత్తం 275 రూ. అయినా వడ్డీ వచ్చి ఉండేదీపాటికి అని లెక్కలు కడ్తారుత్త కాబూలీవాళ్ళలాగా. నిజం చెప్పండి, ఆవిడ ఆ గాజులు వేసుకొని మెరిసిపోతుంటే చూసి మీరానందించ లేదూ! దాని విలువ కూడా ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్‌లో వేసి చూడండి - అప్పుడు త్రాసు ఆవిడవేపే మొగ్గుతుంది.

రెండో సూత్రం :

పుట్టింటి వారిచ్చిన సొమ్ము తరగదు!

మీరు, మీ ఆవిడ మీ అత్తవారి ఊరు వెళ్ళి నప్పుడు మీ మావగారు బట్టలు పెట్టకుండా, మీ ఆవిడ చేతిలో ఓ మూడు వందలు పెడ్తారు. మొగవాళ్ళందరికీ ఉన్న బలహీనతే మీకూ ఉంది. "చూడు చిట్టీ! ఆ డబ్బు నా చేతికియ్యి, మనూరు వెళ్ళగానే ఇస్తాను' ' అంటారు. ప్రయాణాల్లో ఎంత డబ్బూ చాలదుమరి! ఆవిడ ఇస్తారు. మీ అత్తవారి ఊళ్ళో మీ ఊళ్ళో దొరకని చీరలు దొరుకుతాయి. అవి బావుంటాయి కూడాను, ముఖ్యంగా మీ ఆవిడకి,.అందుకని "మా వాళ్ళిచ్చిన డబ్బు మీ దగ్గరుంది కదా! అందులో ఒక వంద ఇలా ఇవ్వండి, ఓ చీర కొనుక్కుంటాను" అంటుందావిడ. ఆవిడ డబ్బు ఆవిడ కివ్వడానికి మీకేం బాధ అనిపించదు. ఇస్తారు.

మీరు మీ ఊరు తిరిగి వచ్చిన కొద్ది రోజులకి డి.ఏ. బాకీలు వస్తాయి. ఆ సందర్భంలో మీరు మీ ఆవిడ కివ్వవలసిన బాకీ రెండు వందలే కాక మరో పాతిక కలిపి బహుమానం పేరుతో వడ్డీ చెల్లిస్తారు. అసలు గొడవ అక్కడే వస్తుంది, మీ ఆవిడ మీ ప్రేమాభిమానాల్ని అర్థంచేసుకోదు. పైగా "మీరింకా నాకో వంద ఇవ్వాలి!" అంటుంది.

మీరు "నువ్వది అప్పుడే తీసుకొన్నావుగా" అంటారు.

"మీరు కొన్న చీర కూడా మానాన్నగారి లెక్కలోనే వేస్తారా?" అని ఆవిడ అడుగుతుంది. దాని అర్థం మీ కింకా బోధపడలేదు? చెప్తాను, వినండి. మీరు మీ ఆవిడ దగ్గర అప్పు చేసిన

మూడు వందలలో ఒక వంద ఆవిడ చేతికిచ్చి చీర కొనుక్కోమనడం ద్వారా మీ విధి మీరు నిర్వర్తించారు. అందుకే మిమ్మల్ని భర్తనీ, ఆవిడను భార్యనీ అన్నారు.

ఆ విధంగా ఆవిడ పుట్టింటి వారిచ్చిన డబ్బు మీ లెక్కల్ని, బడ్జెట్‌ని తారుమారు చేస్తుంది కొన్నేళ్ళపాటు. ఆ డబ్బు రసాయనిక చర్యలో కెటలిస్టు లాంటిదని, అది క్రయం వల్ల ఖర్చు కాదని మీ రెప్పుడు గుర్తిస్తారో అప్పుడు ఆ మొత్తం మిమ్మల్నిబ్బంది పెట్టడం మానేస్తుంది.

మూడో సూత్రం :

వస్తువులు చవకగా అమ్మేచోట, అమ్మేటప్పుడు కొనుక్కోవాలి!

ఈ సూత్రం మీ కర్థమైనట్టే యుండి అర్థమవకుండును. దానికి కారణం ఈ సూత్రాన్ని మీ ఆవిడ అమలులో పెట్టే విధానం. దీనికి నాలుగు ఉదాహరణలు చెప్తాను.

మీ ఊరి పెద్ద మార్కెట్టులో కూరలు చవకగా అమ్ముతారు. మీ పక్కింటి వనజగారి భర్త ప్రతి వారం అక్కడే కూరలు కొని తీసుకొని వస్తాడు. మీరు కొనరు. ఎందుకు? ఆయన బంగారు కొండ కనక, మీరు బడుద్ధాయిలు కనక - ఏదో ఒకటి, లేక రెండూను. ఒక రోజున మీరు, మీ ఆవిడ పోరు భరించలేక బజారుకి బయల్దేర్తారు, మీరు సిటీ బస్సులో వెళ్ళి వచ్చేద్దామన్న ఉద్దేశంతో బస్సు స్టాపు వైపుకి నడుస్తారు. మీ ఆవిడ "చక్కగా రిక్షాలో (ఆటోలో) వెళ్ళొద్దామండి. అల్లా అయితే పని తొందరగాను పూర్తవుతుంది. పైగా సరదగా ఒకళ్ళ నొకళ్ళం అనుకుని కూర్చుని షికారు కొట్టినట్టవుతుంది, ఈ మధ్య అల్లా తిరగలేదు కూడాను' ' అంటూ మీ కళ్ళల్లోకి ఆపేక్షగా చూస్తుంది. మీరు మంచులా కరిగి సరే నంటారు. రెం(డ్రూపాయల ఖర్చుతో పెద్ద మార్కెట్టు చేరుకొంటారు.

మీ ఆవిడ వారానికి సరిపడ్డ కూరలు కొంటుంది పది రూపాయలు పెట్టి. మీరక్కడ కొన్న కూరలు మీ పేటలోనే 12 రూపాయలు అయ్యేదని రెం(డ్రూపాయలు ఆదా అని మీ ఆవిడ సంబరపడుతుంటే, మీరు రిక్షాకి రెం(డ్రూపాయ లైందని నడిచి ఇంటికి వెళ్ళే పక్షంలో నష్టంగాని లాభం లేకుండా తునితగవు, అవుతుందని అంటారు. అక్కడే సరిగ్గా మీ ఆవిడకి మీరంటే వొళ్ళు మండేది, ఆవిడ వెంటనే మరో వారానికి సరిపడా కూరలు కొని, మరో రెం(డ్రూపాయలు ఆదా చేస్తుంది. బరువుతో తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళేప్పుడు రిక్షావాడు మరో అర్ధ రూపాయి యెక్కువ కావాలని నిర్మొహమాటంగా అడిగి తీసుకొంటాడు. మీ పేటలో అదే కూరలు కొంటే అదే డబ్బు ఖర్చయ్యేది! మీరామాటే అంటారు. "అయితే పెద్ద మార్కెట్టులో మనం తీసుకొన్న కూరలు చాలా తాజాగా లేవూ?'' ఆవిడ మిమ్మల్ని నిలదీస్తారు. మీరు 'పెద్ద మార్కెట్టులో కొన్ని కూరలు రెండు వారాల పాటు తాజాగా ఉంటాయా?' అంటూ చొప్పదంటు ప్రశ్నలు వేస్తే మీ ఆవిడకే కాదు ఎవరి ఆవిడకైనా వళ్ళు మండుతుంది.

ఇంక మనలో కొందరికి ఘరానా ఉద్యోగాలుంటాయి. వాటితో పాటు ఘరానా భార్యలు కూడా ఉంటారు. మీ ఆవిడ కానీ ఖర్చు లేకుండా బలమైన ఆహారం వండటం గురించి వనితల పత్రికలో చదివింది. అందులో చెప్పిన ప్రకారం మీ ఆవిడ మిమ్మల్ని కారు ఊరు బయటికి నడపమంటుంది. అక్కడో చింతచెట్టు దగ్గర కారు మీ చేత ఆపిస్తుంది. మీ చేత చింతచిగురు కోయిస్తుంది ఆవిడ. చింత చిగురు ఉత్తినే వచ్చిందా లేదా? కార్లో పెట్రోలంటారా! టాంకులో ఉన్నది వాడారే కాని ప్రత్యేకించి చింత చిగురు కోసం పోయించలేదు కదా!

మూడో ఉదాహరణ ముచ్చటైనది. బొంబేలో బొంబే డైయింగ్, అహ్మదాబాద్‌లో కాలిసింథ్, లక్నోలో హకోబా, ధర్మవరంలో పట్టు, బండారులంకలో చేనేత చీరలు చవకగా అమ్ముతారు. (ప్రతి ఊరికి చీరల విషయంలో ఏదో ఒక ప్రత్యేకత ఉంటుందని మీ నమ్మకం అంటారా? అనండి! పోయిందేమీ లేదు). అందుకని మీ పక్కింటి వనజగారు ఆ వూర్లు వెళ్ళి నప్పుడల్లా మీకు ఆదా చేసి పెడదామన్న సదుద్దేశంతో మీ ఆవిడ వనజ గారి ద్వారా మూడేసి చీరలు తెప్పించు కొంటుంది, ఆ చీరలకి మీ ఊళ్ళో ఖరీదెక్కువ. అసలు ఊళ్ళో కొంటే లాభం, ఎక్కువ చీరలు తెప్పించుకొంటే ఇంకా ఎక్కువ లాభం!

కాని ఇవేమీ మీరు అర్థం చేసుకోరు. మీరో బుద్ధావతారం. అందుకని "అసలు చీరలే కొనకపోతే అంతా లాభమే కదా అని సణుగుతారు. ఆవిడ దాంతో "తెల్లచీర కట్టిన దెవరి కోసం?" అనో "నే నందంగా ఉండటం ఎవరి కోసం? ఎవరి కోసం?" అనో ఓ పాట విషాదంగా ఆలపిస్తుంది.

దానికి మీరు పల్టీ కొట్టక పోతే మీరు కారణజన్ములో, లేక పూర్వజన్మలో మీరు రాయో, రప్పో!

ఇంక ఈ మూడో సూత్రం అర్థం కాలేదా? అయితే మరో ఉదాహరణ చెప్తాను వినండి. ప్లాస్టిక్ బకెట్ కొన్నవాళ్ళకి సబ్బుబిళ్ళ ఉత్తినే ఇస్తానంటాడో డీలరు. అతి పొదుపరైన మీ ఆవిడ ఆ అవకాశం పోగొట్టుకోడం ఇష్టంలేక ఆ బకెట్ కొంటుంది. మీ రావిడ ఉద్దేశం అర్థం చేసుకోకుండా పేద్ద రాద్ధాంతం చేస్తారు. ఏమన్నా బాగుందా మీ ప్రవర్తన?

నాలుగో సూత్రం :

వస్తువులు బేరం చేసే కొనాలి!

బేరాల సంగతి మగవారికి విడిచి పెట్టరాదు.

భార్యలందరు సాధారణంగా ఇల్లా ఆలోచిస్తారు:

"భర్తలనే వాళ్ల నౌక్కళ్లనీ బజారుకు పంపిస్తే, వీళ్లని మోసం చెయ్యడం కోసమే అక్కడ షాపులు తెరుచుక్కూర్చున్నవాళ్లు వీళ్లని మోసం చేస్తారు. కనుక భార్యలే ఇంటికి కావల్సిన వస్తువులు కొనాలి. ఇల్లా అని భర్తలని ఇంటి దగ్గర వదిలి వెళ్లరాదు. ఎందుకంటే ప్రతి భర్తకి

సాధారణంగా రెండు చేతులుంటాయి. చెరో చేత్తో చెరో సంచి మొయ్యగలిగిన భర్తలతో వెళ్తే, ఇంటికి కావలసిన కూరలన్నీ లేక సరుకులన్నీ ఒకేసారి ఇంటికి తెచ్చు కోవచ్చు. కూలీల బెడద ఉండదు."

మీరు మీ ఆవిడ వెంట కూరల బజారుకు వెళ్లారనుకొందాం. అప్పుడు మీ ఆవిడ చూపించే పొదుపరితనానికి ఒక ఉదాహరణ చెప్తాను. మీరు టొమేటాలు కొందామని వెళ్లారు. మీ ఆవిడ "కిలో ఎంత?" అని అడుగుతుంది. దానికి జవాబుగా అమ్మే మనిషి "రూపాయి ఇరవై పైసలు" అంటుంది. మీ ఆవిడ "రూపాయి చేసి ఇయ్యి" అంటుంది. ఆమనిషి "కిట్టదు" అని చెప్తుంది. ఓ అయిదు నిముషాలపాటు ఈ విధంగా బేరాలయ్యాక రూపాయ పదిహేను పైసలికి బేరం తెగుతుంది. అప్పుడు మీ ఆవిడ మీకేసి విజయగర్వంతో చూసి ఆ పైన ఆ మనిషితో "పావుకిలో ఇయ్యి" అని చెప్పి తీసుకుంటుంది. తీసుకొన్నాక కూరలమ్మే మనిషికి ఎంతివ్వాలో, మూడుసార్లు లెక్క కట్టబోయి తెగక మిమ్మల్నడుగుతుంది మీ ఆవిడ. మీరు టపీమని ఇరవై యెనిమిది ముప్పావ్ పైసలని చెప్తారు. మీ ఆవిడ అప్పుడు ముప్పై పైసలు తీసి యివ్వగా ఆ మనిషి "చిల్లర లేదు" అంటుంది. మీ ఆవిడ అక్కడ్నుంచి అయిష్టంగా కదుల్తుంది.

మీకు వేపకాయంత వెర్రి ఉంటే "ఇంతసేపూ మనం బేరం చేసిందెందుకుట?" అని అడుగుతారు. "మనం మొదటి కూర బేరమాడకుండా కొంటే రెండోదానికి మూడోదానికి వాళ్ళు ఇష్ట మొచ్చినంత చెప్తారు. ఇంత చిన్న విషయాలు కూడా తెలియవేం మీకు?" అని ఆవిడ మీకు చీవాట్లు పెడ్తుంది. మీరు నాలిక్కరుచుకొని మర్నాడు డిస్పెన్సరీకి వెళ్లి మందు వేయించుకొంటారు.

అయిదో సూత్రం :

డబ్బు దగ్గరుంటే ఖర్చవుతుంది. ఉన్నది చిల్లరగా ఉంటే మరింత తొందరగా ఖర్చవుతుంది!

అంటే మనం మన డబ్బుని బాంకులోంచి తీయరాదు. తీసినా బయటికి వెళ్లేటప్పుడు ఇంట్లో పెట్టి వెళ్లాలి. చిల్లరగా యెప్పుడూ తీసుకు వెళ్లరాదు.

ఈ సూత్రంలో మీరు ఏకీభవిస్తారు కూడాను. కాని అది మీ ఆవిడ అమలు పెట్టే విధానమే, మీకర్థమై చావదు. దానికి మీరావిడను అనుకోవడం తప్పు. కాకపోడానికి మీరే బాధ్యులు. అయితే ఈ వ్యాసాన్ని మీలాంటి, నాలాంటి వారి కోసం వ్రాస్తున్నాను కనుక ఎంతో కష్టపడి నేను అర్థం చేసుకొన్న ఈ సూత్రాన్ని రెండు ఉదాహరణలిచ్చి మీ కర్థమయ్యేలా చెప్తాను.

మీరు, మీ ఆవిడ కూరల మార్కెట్టుకు వెళ్తారు. అక్కడ ముందస్తుగా మీ ఆవిడ రూపాయి నలభై పైసలు పెట్టి బంగాళదుంపలు కొంటుంది. చిల్లర ఉంటే త్వరగా ఖర్చవుతుందని ఆవిడకు తెలుసు. అందుకని ముందర ముందర ఆ చిల్లర వదుల్చుకోవాలని తాపత్రయ పడుతుంది, దాని ఫలితంగా ఒక అర్ధరూపాయి, రెండు పావలాలు, నాలుగు పది పైసలు నాణాలు తీసి ఆవిడ ఆ కొట్లో ఇస్తుంది. ఆ విధంగా తీసుకువెళ్లిన చిల్లర తొందర్లో ఖర్చయి పోతుంది. అంటే పై సూత్రం మరోసారి ఋజువైందన్నమాట. మీ ఆవిడ ముందు, కూరల సంచి మోసుకుంటూ వెనకాతల మీరు, మార్కెట్టు బయటకి వచ్చాక మీ ఆవిడకి పది పైసలు పచ్చి మిరపకాయలో, అణా అల్లమో కావలసి వస్తాయి. ఆవిడ తిరిగి లోపలకి వెళ్ళి కావలసింది కొని పది రూపాయలు బయటకి తీస్తుంది. అమ్మే మనిషి దగ్గర చిల్లరుండదు. మీ ఆవిడ దగ్గర ముందరే లేదు. ప్రక్క కొట్లో వాళ్ళు ఇవ్వరు. ఆఖరికి ఎల్లాగైతేనేం ఆవిడ తన కిష్టమైన చామదుంపలు మరో కిలో వేరే షాపులో కొని చిల్లర సంపాదిస్తుంది. "ఆ పది రూపాయలు ఏ బంగాళా దుంపలు కొన్నచోటో మారిస్తే పోలా?" అన్నట్టుగా మీరు నవ్వుతారు. "కొబ్బరికాయ పచ్చడిలోకి పచ్చిమిరప కాయలు మీ కిష్టమని కొన్నానుగాని నా కోసం కాదు కదా! అవి కొనకుండా పోతే అసలు పది రూపాయలు మార్చాల్సిన అవసరమే రాకపోను" అంటూ ఆవిడ మూతి విరుస్తుంది.

మీరు మీ అమ్మాయిలిద్దరికి గౌన్లు కొందాం అనుకుంటారు. గౌను ఒక్కొంటికి ఇరవై రూపాయలు చొప్పున రెండు గౌన్లకి నలభై రూపాయలని లెక్కకట్టి ఆ పైన రిక్షా ఖర్చులకి, కాఫీ ఖర్చులకి మరో అయిదు రూపాయలు అదనంగా అంచనా వేసి మొత్తం నలభై అయిదు రూపాయలు బీరువాలోంచి లెక్క పెట్టి తీసుకుని బీరువాకి భద్రంగా తాళం వేస్తుంది.

బజార్లో రెండు గౌన్లు చేరి నలభై ఎనిమిది రూపాయ లవుతాయి. మిగతా గౌన్లు మన్నవన్నా మన్నవు. బాగుండవన్నా బాగుండవు. కొంటే ఈ రెండే కొనాలి. ఆ విషయంలో మీ ఆవిడకి స్పష్టమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. డబ్బు చాలనందుకు మీ ఆవిడ చిన్న బుచ్చుకుంటుంది. అనుభవజ్ఞులైన మీరు ఎందుకైనా మంచిదని చెక్‌బుక్ తీసుకువెళ్ళనే వెళ్ళారు. మీ మొహం, నా మొహం చూడగానే ఏ షాపువాడైనా మనం దొంగ చెక్కు ల్విగలిగిన ధైర్యవంతులం కామని గ్రహించేస్తాడు. అందుకని "చెక్కు తీసుకుంటావా?" అని అడిగితే "తప్పకుండాను" అంటాడు. సరిగ్గా అలాంటి సమయంలో మీ ఆవిడకి ఎన్నాళ్ళనుంచో కొందామనుకొంటున్న దుప్పట్లు కనిపిస్తాయి. ఎల్లాగో రిక్షా డబ్బులు దండగ పెట్టాం. మరోసారి దుప్పట్ల కోసం పెట్టడం ఎందుకు? యీ దుప్పట్లిప్పుడే తీసుకోనా?" అని మాట వరసకి మీ అనుమతి అడిగి, మీరు గంగిరెద్దులాగా తలూపగానే ఆవిడ అవి కొనేస్తుంది. ఆపైన కర్టెన్లు, టేబుల్ క్లాతులు, చివర్లో ఎన్నాళ్ళబట్టో కుదరక యీ రోజున తన కళ్ళబడ్డ మాచింగ్ రవికగుడ్డ కొనేస్తుంది.

ఏమిటీ? యీ అయిదో సూత్రం తప్పంటారా? అందుకనే మీ ఆవిడ మిమ్మల్ని "మీరుత్త అమాయకులండీ" అంటుంది. మీరు డబ్బుని దగ్గరుంచుకోకుండా బాంకులో వుంచబట్టేకదా ఈ రోజు మీరు చెక్కు యిచ్చి అప్రతిష్ట పాలవకుండా కాపాడుకొన్నారు!

ఆరో సూత్రం :

ఆర్థిక విషయాలలో అంతిమ విజయం అర్థాంగులదే!

మీ ఉద్దేశంలో మీ జీతం అనంతమైనదికాదు. ఒక నిర్ణీతమైనది. కనుక ఏ నెలలోనైనా మీ జీతంలో కొన్నే వస్తాయి. ఎన్నో రావు! కాని మీ ఆవిడ కీ విషయంలో వేరే అభిప్రాయం వుంది. "మగవాడికి మనసుండాలేగాని భార్యలకి ఏదైనా కొనటానికీ, ఎక్కడికైనా తీసుకు వెళ్ళటానికీ, మార్గమే ఉండకపోతుందా?" అని.

మీరు మీ అత్తవారింటికి, కొన్ని వందలు, రైళ్ళ మొహానా, బస్సుల మొహానా పోసి వెళ్ళిరాగలిగారు. ఈ యాత్రంలో మీ అత్తవారు మీ ఆవిడకో చీర కొన్నారు. దాని కావిడ తెగమురిసి పోయి, మీ పక్కింటి వనజగారితో "నేను కట్టుకునే చీరలన్నీ మా పుట్టింటివారు పెట్టినవే!" అంటుంది. పక్కగదిలో వున్న మీ మనస్సు చివుక్కుమని ఆ రాత్రి "నువ్వీ నెల మీ యింటికి తప్పదంటే వెళ్ళొచ్చాం. అవునా? ప్రయాణానికి ఖర్చు పెట్టిన డబ్బుకి అటువంటి చీరలు నాలుగొచ్చును" అంటారు.

దానికావిడ "మిమ్మల్నే నమ్ముకుని, మా వాళ్ళని వదిలేసుకొచ్చిన నేను ఏడాదికోసారి మా అమ్మా నాన్నలను చూడటానికి వెళ్ళటం మీ దృష్టిలో ఘోరాపరాధం" అంటూ ముక్కెగబీలుస్తుంది. "అదేంలేదు చిట్టీ! ప్రయాణాలు, చీరలు ఒక నెలలో కుదరవన్నాను. అంతేగాని మీ యింటికి వెళ్ళొద్దనలేదు" అంటూ నచ్చచెప్పబోతారు.

"ఎందుక్కుదరదు? మీ సిగరెట్లకి డబ్బుంటుంది. మీ పిల్లలకి కొండ మీది కోతిని కొనడానికి డబ్బుంటుంది. నాకేదైనా కొనాల్సి వచ్చేసరికి మీకుండదు. మీకు చేతకాకపోతే ఆ డబ్బులేవో నాకివ్వండి. ఇల్లు నేను నడుపుతాను" అనేస్తుందావిడ.

ఆ సమయంలో "నా జీతం తెచ్చి నీ దోసిట్లో పోస్తాను. ఇల్లు నువ్వే నడుపు" అంటారు.

అంతిమ విజయం ఎవరిది? అర్థాంగులదే!

- *ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక, 76*

★